

ARCHIVES HISTORIQUES DE LA COMMISSION

COLLECTION RELIEE DES
DOCUMENTS "COM"

COM (65)493

Vol. 1965/0112

Disclaimer

Conformément au règlement (CEE, Euratom) n° 354/83 du Conseil du 1er février 1983 concernant l'ouverture au public des archives historiques de la Communauté économique européenne et de la Communauté européenne de l'énergie atomique (JO L 43 du 15.2.1983, p. 1), tel que modifié par le règlement (CE, Euratom) n° 1700/2003 du 22 septembre 2003 (JO L 243 du 27.9.2003, p. 1), ce dossier est ouvert au public. Le cas échéant, les documents classifiés présents dans ce dossier ont été déclassifiés conformément à l'article 5 dudit règlement.

In accordance with Council Regulation (EEC, Euratom) No 354/83 of 1 February 1983 concerning the opening to the public of the historical archives of the European Economic Community and the European Atomic Energy Community (OJ L 43, 15.2.1983, p. 1), as amended by Regulation (EC, Euratom) No 1700/2003 of 22 September 2003 (OJ L 243, 27.9.2003, p. 1), this file is open to the public. Where necessary, classified documents in this file have been declassified in conformity with Article 5 of the aforementioned regulation.

In Übereinstimmung mit der Verordnung (EWG, Euratom) Nr. 354/83 des Rates vom 1. Februar 1983 über die Freigabe der historischen Archive der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft und der Europäischen Atomgemeinschaft (ABl. L 43 vom 15.2.1983, S. 1), geändert durch die Verordnung (EG, Euratom) Nr. 1700/2003 vom 22. September 2003 (ABl. L 243 vom 27.9.2003, S. 1), ist diese Datei der Öffentlichkeit zugänglich. Soweit erforderlich, wurden die Verschlussachen in dieser Datei in Übereinstimmung mit Artikel 5 der genannten Verordnung freigegeben.

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

COMMISSIE

COM (65) 493 def.

Brussel, 20 december 1965

Voorstel voor een RICHTLIJN VAN DE RAAD

betreffende de overgangsmaatregelen op het gebied
van de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden :

- 1° - van bepaalde tussenpersonen op het gebied van
het vervoer en van de reisebureaubedrijven
(groep 718 ISIC) ;
- 2° - van de opslagbedrijven (groep 720 ISIC) ;
- 3° - van de douane-expediteur (ex groep 839 ISIC).

(door de Commissie bij de Raad ingediend)

COM (65) 493 def.

Voorstel voor een
RICHTLIJN VAN DE RAAD

betreffende de overgangsmaatregelen op het gebied
van de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden :

- 1° - van bepaalde tussenpersonen op het gebied van
het vervoer en van de reisbureaubedrijven
(groep 718 ISIC) ;
 - 2° - van de opslagbedrijven (groep 720 ISIC) ;
 - 3° - van de douane-expediteur (ex groep 839 ISIC).
-

(door de Commissie bij de Raad ingediend)

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,
inzonderheid op artikel 54, lid 2, artikel 57, lid 1, artikel 63, lid 2, en
artikel 66,

gelet op het algemeen programma voor de opheffing van de beperkingen van de
vrijheid van vestiging (1), inzonderheid op titel V, tweede en derde alinea,

gelet op het algemeen programma voor de opheffing van de beperkingen van het
vrij verrichten van diensten (2), inzonderheid op titel VI, tweede en derde
alinea,

gezien het voorstel van de Commissie,

gezien het advies van het Europees Parlement,

gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

(1) overwegende dat ingevolge de algemene programma's niet slechts de beperkingen
dienen te worden opgeheven, maar ook dient te worden nagegaan of de opheffing
daarvan moet worden voorafgegaan door, vergezeld van of gevolgd door de weder-
zijdse erkenning van diploma's, certificaten en andere titels, alsmede door de
coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de
toegang tot de betrokken werkzaamheden en de uitoefening ervan, en of eventueel
in afwachting van die erkenning of coördinatie overgangsmaatregelen moeten
worden genomen ;

(2) overwegende dat op het gebied van de tot de groepen 718 en 720 ISIC behoren
werkzaamheden, alsmede van die van de douane-expediteur ex groep 839 - waarvoor
elders een richtlijn inzake de opheffing van de beperkingen wordt vastgesteld -
niet in alle lid-staten voorwaarden worden gesteld voor de toegang tot en de
uitoefening van de betrokken werkzaamheden ; dat nu eens vrijheid van toegang
tot en uitoefening van het beroep bestaat, dan weer strenge bepalingen gelden
die het bezit van een bewijs van bekwaamheid voor de toelating tot het beroep
voorschrijven ;

(1) P.B. n° 2 van 15 januari 1962, blz. 36/62.

(2) P.B. n° 2 van 15 januari 1962, blz. 32/62.

(3) overwegende dat het niet mogelijk is gebleken, tegelijk met de opheffing van de beperkingen tot de coördinatie van deze bepalingen over te gaan; dat deze coördinatie niettemin op een later tijdstip zal dienen te geschieden;

(4) overwegende dat het in afwachting van deze coördinatie wenselijk is, de totstandkoming van de vrijheid van vestiging en van het vrij verrichten van diensten in de betrokken werkzaamheden te bevorderen door het nemen van overgangsmaatregelen als bedoeld in de algemene programma's, zulks in de eerste plaats ten einde te vermijden dat de onderdanen van die staten waar de toegang tot de betrokken werkzaamheden aan geen enkele voorwaarde is onderworpen extra worden gehinderd;

(5) overwegende dat de overgangsmaatregelen, ten einde aan deze gang van zaken het hoofd te bieden, hoofdzakelijk moeten inhouden dat in de ontvangende staten waar de toegang tot de betrokken werkzaamheden is geregeld, de daadwerkelijke uitoefening van het beroep in het land van herkomst gedurende een redelijke en niet te veraf liggende periode indien geen voorafgaande opleiding vereist is, voor het verlenen van deze toegang als voldoende bewijs wordt erkend dat de betrokkene vakkennis bezit, gelijkwaardig aan die welke van de eigen onderdanen wordt verlangd;

(6) overwegende dat de in deze richtlijn vastgestelde termijnen voor de duur van de uitoefening van het beroep in het land van oorsprong maximumtermijnen zijn; dat het ontvangende land deze termijnen zal kunnen verkorten;

(7) overwegende dat de praktische uitoefening en eventueel de beroepsopleiding betrekking moeten hebben op dezelfde branche als die waarin de begunstigde zich in het ontvangende land wil vestigen, ingeval dit land deze voorwaarde aan zijn onderdanen oplegt;

(8) overwegende dat voor de staten, die de toegang tot de betrokken werkzaamheden niet afhankelijk stellen van enige wettelijke regeling, de mogelijkheid dient te worden geopend machtiging te verkrijgen om voor een of meer werkzaamheden van de onderdanen van andere lid-staten het bewijs te eisen dat zij de nodige vakbekwaamheid bezitten voor de uitoefening van de betrokken werkzaamheid in het land van herkomst, ten einde met name te voorkomen dat zich een buitensporig aantal personen naar deze staten begeeft, die niet zouden kunnen voldoen aan de in het land van herkomst gestelde voorwaarden voor de toegang tot de desbetreffende werkzaamheid en de uitoefening daarvan;

.../...

(9) overwegende dat dergelijke machtigingen slechts met grote voorzichtigheid mogen worden verleend, daar zij bij een te algemene toepassing een belemmering zouden kunnen vormen voor het vrije verkeer; dat het dan ook dienstig is de geldigheidsduur en het toepassingsgebied ervan te beperken en aan de Commissie de taak op te dragen machtiging tot het nemen van deze maatregelen te verlenen, zoals in het Verdrag over het algemeen wordt voorgeschreven met betrekking tot de toepassing van vrijwaringsmaatregelen;

(10) overwegende dat de in deze richtlijnen vervatte maatregelen hun reden van bestaan verliezen, zodra de coördinatie van de voorwaarden voor de toegang tot de betrokken werkzaamheid en de uitoefening daarvan, alsmede de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere verplichte titels hun beslag hebben gekregen; dat genoemde maatregelen in ieder geval aan het einde van de overgangsperiode opgeheven moeten zijn, daar zij na dat tijdstip niet in de plaats kunnen treden van de verplichting om de uitdrukkelijk door het Verdrag voorgeschreven maatregelen toe te passen, te weten coördinatie van de nationale regelingen en wederzijdse erkenning van de bevoegdheidsbewijzen die in elk land worden vereist voor de toegang tot en de uitoefening van de betrokken anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden, wanneer zulks noodzakelijk is om de toegang tot en de uitoefening van deze werkzaamheden te vergemakkelijken,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

1. De lid-staten nemen in de hieronder aangegeven omstandigheden de hierna volgende overgangsmaatregelen met betrekking tot de vestiging van de onder titel I van de algemene programma's genoemde natuurlijke personen en vennootschappen op hun grondgebied, alsmede met betrekking tot het verrichten van diensten door deze personen en vennootschappen, hierna begunstigen genoemd, op het gebied van de in lid 2 bedoelde, anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden.

2. De bedoelde werkzaamheden zijn die welke vallen onder de richtlijn van de Raad van inzake de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor de anders dan in loondienst verrichte werkzaamheden behorende tot de groepen 718 en 720 ISIC alsmede voor de werkzaamheden van de douane-expediteur ex groep 839 ISIC.

.../...

Artikel 2

De lid-staten die de toegang tot een der in artikel 1, lid 2, bedoelde werkzaamheden of de uitoefening daarvan afhankelijk stellen van het voldoen aan bepaalde eisen inzake bekwaamheid, dragen er zorg voor dat de begunstigde die een desbetreffend verzoek doet, vóór de vestiging of voordat hij een tijdelijke werkzaamheid begint uit te oefenen, op de hoogte wordt gebracht van de wettelijke regeling waaraan de werkzaamheid die hij wil uitoefenen, uit haar aard is onderworpen.

Artikel 3

Is in een lid-staat de toegang tot een in artikel 1, lid 2, genoemde werkzaamheid of de uitoefening daarvan afhankelijk gesteld van het bezit van algemene, handels- of vakkennis en -bekwaamheid, dan beschouwt deze lid-staat als voldoende bewijs van die kennis en die bekwaamheid de daadwerkelijke uitoefening van de betrokken werkzaamheid in een andere lid-staat :

- a) hetzij als zelfstandige of bedrijfsleider gedurende drie achtereenvolgende jaren;
- b) hetzij als zelfstandige of bedrijfsleider gedurende twee achtereenvolgende jaren, indien de begunstigde kan bewijzen dat hij voor het betrokken beroep een voorafgaande opleiding heeft ontvangen, die wordt bevestigd door een door de staat erkend getuigschrift of als volwaardig wordt aangemerkt door een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie;
- c) hetzij als zelfstandige of bedrijfsleider gedurende twee achtereenvolgende jaren, indien de begunstigde kan bewijzen dat hij het betrokken beroep gedurende ten minste drie jaar als niet-zelfstandige heeft uitgeoefend;
- d) hetzij als niet-zelfstandige gedurende drie achtereenvolgende jaren, indien de begunstigde kan bewijzen, dat hij voor het betrokken beroep een voorafgaande opleiding heeft ontvangen, die wordt bevestigd door een door de staat erkend getuigschrift of als volwaardig wordt aangemerkt door een bevoegde beroeps- of bedrijfsorganisatie.

.../...

In de gevallen bedoeld onder a) en c) mogen op de datum van indiening van het verzoek als bedoeld in artikel 5, lid 2, niet meer dan tien jaar zijn verstreken sedert de beëindiging van deze werkzaamheid.

Artikel 4

1. Is in een lid-staat de toegang tot een in artikel 1, lid 2, genoemde werkzaamheid of de uitoefening daarvan niet afhankelijk gesteld van het bezit van algemene, handels- of vakkennis en -bekwaamheid, dan kan deze Staat bij ernstige moeilijkheden voortvloeiend uit de toepassing van de in artikel 1, lid 2, bedoelde richtlijn, de Commissie machtiging vragen om, gedurende een beperkte periode en voor een of meer bepaalde werkzaamheden, van de onderdanen van de overige lid-staten die deze werkzaamheden op zijn grondgebied willen uitoefenen, het bewijs te eisen dat zij voldoen aan de voorwaarden die voor de uitoefening daarvan in het land van herkomst zijn gesteld.

Van deze mogelijkheid kan geen gebruik worden gemaakt ten aanzien van personen in wier land van herkomst voor de toegang tot de betrokken werkzaamheden geen bepaalde kennis wordt vereist, noch ten aanzien van hen die sedert ten minste vijf jaar in het ontvangende land verblijven.

2. Op met redenen omkleed verzoek van de belanghebbende lid-staat stelt de Commissie onverwijld de voorwaarden voor en de wijze van toepassing van de in lid 1 van dit artikel bedoelde machtiging vast.

Artikel 5

1. De werkzaamheid van bedrijfsleider in de zin van de artikelen 3 en 4 wordt geacht te worden uitgeoefend door iedere persoon die in een industriële of handelsonderneming van de overeenkomstige bedrijfstak werkzaam is geweest:

- a) als leider van het bedrijf of als leider van een filiaal;
- b) als plaatsvervanger van de ondernemer of van de bedrijfsleider, indien deze functie, wat de verantwoordelijkheid betreft, overeenkomt met die van de vertegenwoordigde ondernemer of bedrijfsleider.

2. Het bewijs dat aan de in artikel 3 of in artikel 4, lid 1, omschreven voorwaarden is voldaan, wordt geleverd door een door de bevoegde instantie of het bevoegde orgaan in het land van herkomst afgegeven verklaring, die de belanghebbende overlegt ter staving van zijn verzoek om in het ontvangende land de betrokken werkzaamheid (of werkzaamheden) te mogen uitoefenen.

3. De lid-staten wijzen binnen de in artikel 7 gestelde termijn de instanties en organisaties aan die voor de afgifte van bovenbedoelde verklaringen bevoegd zijn en stellen de overige lid-staten en de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis.

Artikel 6

De bepalingen van deze richtlijn blijven tijdens de overgangsperiode van toepassing totdat de bepalingen betreffende de coördinatie van de nationale regelingen voor de toegang tot en de uitoefening van de betrokken werkzaamheden in werking treden.

Artikel 7

Binnen een termijn van zes maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de lid-staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn; zij stellen de Commissie onmiddellijk in kennis van deze maatregelen.

Artikel 8

De lid-staten dragen zorg voor kennisgeving aan de Commissie van de tekst van de nationale bepalingen van wezenlijk belang welke zij op het door deze richtlijn bestreken gebied willen vaststellen.

Artikel 9

Deze richtlijn is gericht tot de lid-staten.

Brussel,

Voor de Raad

De Voorzitter

TOELICHTING

I. Grondslagen van het voorstel

1. Op 18 december 1961 heeft de Raad overeenkomstig artikel 54, lid 1, en artikel 63, lid 1, van het Verdrag de programma's voor de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten (1) goedgekeurd. Ter uitvoering van deze programma's doet de Commissie de Raad op een andere plaats een voorstel voor een richtlijn inzake de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor de werkzaamheden behorende tot de groepen 718 en 720 ISIC, alsmede voor de werkzaamheden van de douane-expediteur (ex groep 839).

2. De opheffing van de discriminaties ten opzichte van vreemdelingen is evenwel niet steeds voldoende om op het gebied van de vestiging en het verrichten van diensten het vrije personenverkeer tot stand te brengen.

De "geliberaliseerde" werkzaamheden moeten immers nog onder de voorwaarden welke het ontvangende land voor zijn eigen onderdanen voorschrijft, worden uitgeoefend. Zijn deze voorwaarden royaal, dan zal dit land een zekere aantrekkingskracht uitoefenen op de onderdanen van de overige lid-staten; zijn zij daarentegen restrictief en kunnen zelfs de eigen onderdanen moeilijk eraan voldoen, dan bestaat het gevaar dat zij de toegang tot en de uitoefening van de betrokken werkzaamheden in de betrokken lid-staat voor de vreemdeling praktisch onmogelijk maken.

(1) P.B. No. 2 van 15 januari 1962, blz. 36/62 en 32/62.

Bij het opstellen van de richtlijnen voor de opheffing van de beperkingen moest derhalve worden nagegaan of de opheffing van de beperkingen moet worden voorafgegaan door, vergezeld van of gevolgd door de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels, alsmede door de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot en de uitoefening van de betrokken werkzaamheden. Deze werkwijze is overigens uitdrukkelijk voorgeschreven in titel V van het programma betreffende de vestiging en in titel VI van het programma betreffende het verrichten van diensten.

3. Bij het opstellen van het onder punt 1 bedoelde richtlijnvoorstel inzake de opheffing van de beperkingen hebben de diensten van de Commissie dan ook de vraagstukken onderzocht, welke aan de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels en aan de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zijn verbonden. Daarbij is gebleken dat voor bepaalde in de richtlijn bedoelde - en verderop geciteerde - beroepswerkzaamheden, werkzaamheden in die zin zouden moeten worden ondernomen en parallel aan die welke reeds voor andere niet in loondienst verrichte werkzaamheden aan de gang zijn, zouden moeten worden uitgevoerd. Wanneer deze werkzaamheden zullen worden beëindigd, kan evenwel nog niet worden gezegd.

Daarom werd reeds nu overgegaan tot het opstellen van een richtlijnvoorstel betreffende overgangsmaatregelen die erop gericht zijn de toelatingsvoorwaarden te vergemakkelijken en het mogelijk te maken het hoofd te bieden aan de voornaamste, uit de ongelijkheid van de nationale wetgevingen voortvloeiende moeilijkheden.

Op grond van artikel 54. lid 2, artikel 57, lid 1, artikel 63, lid 2, en artikel 66 moge de Commissie dit voorstel aan de Raad voorleggen.

Alvorens met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een besluit over het voorstel van de Commissie te nemen, dient de Raad het advies van het Economisch en Sociaal Comité en van het Europees Parlement in te winnen.

.../...

4. De Commissie herinnert eraan dat de Raad reeds gelijksoortige maatregelen heeft vastgesteld voor de groothandel en de tussenpersonen (1) alsmede voor de be- en verwerkende nijverheid in industrieën en ambacht (2); voorts heeft de Commissie op 14 mei 1965 bij de Raad voorstellen met dezelfde strekking ingediend voor de kleinhandel, de horeca-sector en de voedingsmiddelenindustrie.

II. Regelingen

Het toepassingsgebied van de richtlijn is hetzelfde als dat van het gelijktijdig door de Commissie aan de Raad voorgelegde voorstel inzake de opheffing van de beperkingen van de werkzaamheden van de groepen 718 en 720 ISIC en van de douane-expediteurs (artikel 1).

De richtlijn is van toepassing wanneer in een lid-staat de toegang tot of de uitoefening van een van bovenbedoelde werkzaamheden - thans of later - afhankelijk wordt gesteld van het voldoen aan bepaalde eisen inzake bekwaamheid, d.w.z. van het bezit van algemene, handels- of vakkennis en -bekwaamheid (artikel 2).

Het kan eisen betreffen welke voortvloeien uit wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen of eenvoudig uit een gebruikelijke handelwijze waarbij de overheid gebruik maakt van haar discretionaire bevoegdheid en die een gewoonterechtelijk karakter heeft. Deze eisen kunnen worden voorgeschreven en het bezit van de vereiste bekwaamheid kan worden nagegaan door de overheid zelf of door daartoe door de staat ingestelde of erkende organisaties (gemengde commissies, adviescommissies, examencommissies enz.).

Hier volgen enige voorbeelden van nationale regelingen ten aanzien waarvan overgangsmaatregelen zullen dienen te worden toegepast.

- (1) Richtlijn No. 222/64, bekendgemaakt in het P.B. No. 56 van 4.4.64.
- (2) Richtlijn No. 427/64, bekendgemaakt in het P.B. No. 117 van 23.7.64.

Voor de toegang tot de werkzaamheden van de douane-expediteur worden met name de volgende eisen inzake beroepsbekwaamheid gesteld:

- a) in Italië: overlegging van documenten waaruit blijkt dat de aanvrager de nodige beroepsbekwaamheid bezit en onderwijs van een bepaald niveau heeft genoten, 2 jaar als werknemer werkzaam is geweest, een examen heeft afgelegd voor een gemengde commissie benoemd door de directie van de douane bij het ministerie van Financiën (wet van 22.12.60 en uitvoeringsbesluit);
- b) in Frankrijk: nagaan van het bezit van beroepsbekwaamheid door een gemengde adviescommissie, aangewezen door de Minister van Financiën (besluit van 1.3.1957).

Voor de toegang tot de werkzaamheden van de scheepsmakelaar gelden met name de volgende eisen inzake beroepsbekwaamheid:

in Italië: overlegging van onderwijsgetuigschriften welke overeenkomen met de bevoegdheden en examen bij de Kamer van Koophandel (wet No. 272 van 20.3.1913).

Voor de uitoefening van een reisbureaubedrijf gelden met name de volgende eisen inzake beroepsbekwaamheid:

- a) in België: stage (wet van 21 april 1965). (Het uitvoeringsbesluit dat thans wordt opgesteld, schrijft een stage voor die, naar gelang van de categorie van de aangevraagde vergunning, maximaal 5 jaar kan bedragen, met volledige of gedeeltelijke vrijstelling voor wie in het bezit is van een diploma van een door de bevoegde minister erkende vakschool voor toerisme);
- b) In Frankrijk: advies van de adviescommissie van de reisbureaubedrijven (decreet 61-1391 van 18.12.1961); bij het uitbrengen van advies houdt deze commissie aan de hand van criteria vastgesteld overeenkomstig haar reglement van orde met name rekening met de beroepsbekwaamheid.

.../...

c) in Italië: onderzoek naar de beroepsbekwaamheid door het provinciaal bureau voor toerisme, dat met name betrekking heeft op de daadwerkelijke uitoefening van de betrokken werkzaamheid gedurende 5 jaar in een leidende functie en op de talenkennis (3 talen) (wet No. 2650 van 30.12.1937, D.P.R. No. 630 van 28.6.1955);

d) in Nederland (alleen voor reisbureaubedrijven die reizen met motorrijtuigen organiseren): beroepsbekwaamheid en handelskennis, getoetst door de betrokken Kamer van Koophandel, die de vergunning afgeeft (reglement No. 636 van 20.12.1958).

III. Toelichting op de artikelen

Artikel 1

In dit artikel wordt nader bepaald dat niet alleen natuurlijke personen doch ook vennootschappen begunstigen van de richtlijn zijn, evenals voor de richtlijn inzake de opheffing van de beperkingen; het persoonlijke toepassingsgebied van beide richtlijnvoorstellen is dus hetzelfde.

Artikel 2

Voor iemand die voornemens is zich te vestigen of diensten te verlenen, is het van belang dat hij kan beschikken over nauwkeurige en officiële inlichtingen omtrent de voorschriften waaraan hij in het ontvangende land onderworpen zal zijn. Vooral tijdens de overgangsperiode van de gemeenschappelijke markt kan het gebeuren dat deze bepalingen slechts ten dele bekend zijn. De met het geven van deze inlichtingen belaste instantie wordt in de richtlijn niet aangewezen; het is de zaak van iedere lid-staat dit te doen, en wel zodanig dat de inlichtingen snel en degelijk worden verstrekt aan wie erom vraagt.

Artikel 3

Als algemene regel geldt dat, in een lid-staat waarin de toegang tot of de uitoefening van een in de richtlijn bedoelde werkzaamheid wettelijk afhankelijk is gesteld van het bezit van vakkennis, iedere onderdaan van een andere lid-staat moet worden toegelaten, indien hij kan bewijzen dat hij in de betrokken beroepssector voldoende ervaring heeft opgedaan.

De perioden gedurende welke men de beroepswerkzaamheid moet hebben uitgeoefend om voor toepassing van de overgangsmaatregelen in aanmerking te komen, werden op vrij strenge basis berekend, ten einde de begunstigten niet in een positie te plaatsen welke uiteindelijk gunstiger is dan die van de onderdanen van sommige lid-staten die in hun eigen land gevestigd zijn en de betrokken werkzaamheid uitoefenen. De lid-staten welke op hun eigen onderdanen een minder stringente regeling toepassen, staat het evenwel vrij de in artikel 3 bepaalde termijnen te verkorten.

Kortere perioden werden vastgesteld voor begunstigten die een getuigschrift bezitten waaruit blijkt dat zij een vooraangaande opleiding hebben ontvangen.

Het feit dat aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan, zal uiteraard kunnen worden aangetoond door overlegging van diploma's, certificaten en andere titels, welke reeds thans als bewijs van gelijkwaardige kennis worden aanvaard. In dit verband dient de in de artikelen 53 en 62 vervatte "standstill"-verplichting in acht te worden genomen en het thans bereikte liberalisatieniveau te worden gehandhaafd.

Artikel 4

Dit artikel is erop gericht te voorkomen dat zich in de lid-staten waarin geen voorwaarden voor de toegang tot het beroep worden gesteld, na opheffing van de discriminaties bepaalde situaties kunnen voordoen (vrijwaringsclausule).

In ieder geval is op dit gebied voorzichtigheid geboden, indien men wil vermijden dat de betrokken lid-staten de te verwezenlijken vrijheid van het personenverkeer illusoir maken. De Commissie zal derhalve alleen

op met redenen omkleed verzoek en voor een beperkte periode machtiging verlenen. De verenigbaarheid van artikel 4 met het Verdrag roept geen bezwaren op, aangezien de Raad tijdens de overgangsperiode tot geleidelijke opheffing van de discriminaties kan besluiten en de wijze waarop dit zal geschieden vrij kan vaststellen.

Artikel 5

Volgens artikel 3 is het niet volstrekt noodzakelijk als zelfstandige de werkzaamheden te hebben uitgeoefend wanneer men een vergunning aanvraagt om zich te vestigen in een land waar de betrokken werkzaamheden zijn geregeld, of om in een dergelijk land diensten te verlenen. Aangezien de in de richtlijn bedoelde werkzaamheden in de praktijk dikwijls door vennootschappen worden uitgeoefend en de technische aansprakelijkheid voor de onderneming in dit geval bij bijzonder bevoegde werknemers berust, wordt het wenselijk geacht de toepassing van de overgangsmaatregelen uit te breiden tot bedrijfsleiders en sommige andere functionarissen van hetzelfde niveau.

Artikel 6

Overgangsmaatregelen hebben per definitie een beperkte geldigheidsduur. In de titels V en VI van de algemene programma's wordt overigens voorgeschreven dat bij het opstellen van de richtlijnen voor de onderscheiden groepen van werkzaamheden niet alleen de voorwaarden doch ook de duur van de overgangsregeling worden vastgesteld.

De Commissie wenst erop te wijzen dat de overgangsmaatregelen in ieder geval slechts tot het einde van de overgangsperiode geldig kunnen zijn.

Artikel 7

De overgangsmaatregelen mogen geen verlamming van de lid-staten op juridisch gebied ten gevolge hebben. De lid-staten behouden hun bevoegdheid, nieuwe bepalingen uit te vaardigen voor die sectoren waarvoor nog geen

coördinatiemaatregelen zijn getroffen (de standstill-verplichting van de artikelen 53, 62 en 65 van het Verdrag moet evenwel worden nagekomen).

De verplichting om de Commissie vooraf in kennis te stellen van voor genomen maatregelen beoogt te voorkomen dat de verschillen tussen de lid-staten nog groter worden.

Algemene opmerking

De bepalingen van de onderscheiden artikelen van dit voorstel komen voor een groot deel overeen met die welke, eveneens bij wijze van overgang maatregelen, in de richtlijnen van de Raad No. 64/222 van 25 februari 1964 (groothandel en tussenpersonen - P.B. No. 56 van 4.4.64) en No. 64/427 van 7 juli 1964 (industrie en ambacht - P.B. No. 117 van 23.7.64) zijn opgenomen.

De Commissie heeft deze eerste twee communautaire teksten, die reeds door de lid-staten worden toegepast, als voorbeeld genomen voor het opstellen van nog 3 richtlijn-voorstellen inzake overgangsmaatregelen voor de kleinhandel, het horeca-bedrijf en de voedingsmiddelenindustrie, welke zij op 30 maart en 8 en 15 april 1965 bij de Raad heeft ingediend. In artikel 3 van het onderhavige voorstel worden met betrekking tot de gelijkwaardige kwalificaties de formuleringen gebruikt die de Commissie in haar voorstellen betreffende de kleinhandel en het horeca-bedrijf heeft gebruikt.
